

Felsőörsi Hirmondó

I. évfolyam 7. szám

A falu lapja

1997. november

A testületi ülésen történt...

1997. október 28-án ülést tartott a képviselőtestület.

Újra, szép számú érdeklődő előtt kezdte meg a tanácskozást a képviselőtestület. Veres B. Jenő, a DRV Rt. üzemigazgatója írásbeli előterjesztését az ülés előtt kézhez kapták a képviselők, így mindenki megismerhette annak tartalmát.

Felsőörs község víziközműveinek üzemeltetéséről, s az átvétel óta eltelt időszak tapasztalatairól szólt a beszámoló. 1997. június 1-jétől 15 éves időtartamra üzemeltetői szerződést kötött az önkormányzat és a DRV. Az átadás-átvétel megtörtént, a vízórákat leolvasták, átalakították az irányítástechnikai rendszert. A vízmérő leolvasások után a következő hiányosságok állapíthatók meg:

– Mind az állandó, mind az idényfogyasztói nyilvántartás hiányos, sok esetben pontatlan, sok a fogyasztói nyilvántartásban nem szereplő fogyasztó.

– A kishegyí, öreghegyi részen lévő ingatlanok csak helyrajzi szám alapján azonosíthatók. Nem tudható, kik a tulajdonosok, nem voltak utcanévek, házszámok, rendezetlenek a szolgálmi viszonyok.

– A vízmérő aknákat a tulajdonosok lelakatoltatták, ezek az üzemeltető részére hozzáférhetetlenek: a vízmérő leolvasást, hibajavítást, ellenőrzést ellehetetlenítik. Több fogyasztó rendelke-

zik 3–4 éve ivóvízbekötéssel, de még vízszámlát nem kapott.

– A fogyasztók egy jelentős része vízmérőaknáját teljesen elhanyagolja, nem tartja tisztán. A bemosódott föld, murva a hibajavításokat, vízmérőcseréket nehezíti, akadályozza.

– A nyilvántartásban lévő vízmérők kb. 70 %-ának hitelessége lejárt.

Az átadás óta 24 csőtörés volt Felsőörs területén. Ezek főleg az „öreg falura” korlátozódnak. Ennek oka, hogy a vízvezeték-rendszer közel 30 éves, vegyes anyagú és átmérőjű, nagymértékben elhasználódott. A számviteli törvény szabályozása szerint 90 %-ban amortizálódott. Főleg az azbesztcement és acélnyomócsövek hibásodnak meg. A mérésdiagnostikai csoport hálózatvizsgálata szerint a csővezetéken nagyon sok a rejtett elfolyás. A vezeték-rendszeren jelentős a hálózati veszteség. Az átvételtől najainkig 57.000 köbméter víz áttemelésére került sor, ezzel szemben a teljes körű értékesítés kb. 15.000 köbméter. A rejtett elfolyások, konkrét hibahelyek megkeresése folyamatosan feladat a veszteség csökkentése érdekében. A végleges megoldás a kritikus szakaszok teljes cseréje lenne.

A hálózati szerelvények, tolózárok, tűzcsapok átvizsgálása megtörtént. Az ivóvíztároló medencét, a vízhálózatot fertőtlenítették, s a továbbiakban folyamatos hálózatmosások lesznek. Meg-

említendő a nyári csúcsidőszaki medence környéki időszakos vízhiány. Ezek kizárólag hidraulikus hibákból adódnak. A zártkerti ingatlanok ellátására tervezett hálózatbővítéseknel nem vizsgálták annak a meglévő hálózatra gyakorolt hatását. A magaspontokon fellépő vízhiányok megszüntetése zónák kialakításával, nyomásfokozó(k) elhelyezésével valósulhatna meg.

A település vízellátását biztosító egyetlen \varnothing 160 KPE cső meghibásodása irányította rá a figyelmet az egyoldali betáplálás veszélyeire. A jelenlegi 150 köbméteres víztároló medence biztonságosabb ellátása érdekében szóba jöhet egy Balatonalmádi felőli ivóvíz betáplálás lehetősége is. A beszámoló kapcsán fölmerült gondolatok után a képviselőtestület megbízta a DRV Rt. jelenlévő képviselőit, hogy készítsék el javaslatukat a rendszer felújítására.

A továbbiakban Tislér Gyuláné, a helyi Vöröskereszt szervezet elnöke beszámolójában taglalta, hogy a nyugdíjasok az 1997. évben milyen programokon vehettek részt. A képviselőtestület elismerését fejezte ki a Vöröskereszt aktivisták munkája iránt.

A vegyes ügyek között az őszi lomfalanítás-falutakarítás került szóba. November 8–9-én lehetett kirakni a kapukba a lomokat, amiket a veszprémi Kommunális Rt. kocsijai 10-én elszállítottak.

Két kábeltévé társaság is szőrolapot terített szét a községben. Várták a vizszajelzéseket, hogy meglássák, mekkora a faluban az érdeklődés. Az egyik ajánlatra 21, míg a másikra 8 igény érkezett. A testület véleménye szerint az emberekhez személyesen el kell menni fölmérni az igényeket. A felsőörsi székhelyű Sring Bt. képviselői értékes információkkal látták el a Kábeltévé iránt érdeklődőket. A legegyszerűbb megoldás a telefonhálózat üvegszálán keresztüli rendszer-kiépítés, aminek nagy akadálya a Matáv és a Bakonytel közti megállapodás hiánya, valamint az, hogy a központi támogatási pénzek nem jutottak el a tévétársaságokhoz, amiből tudnák finanszírozni a legkisebb falvak kábeltévé ellátottságát is.

A Rózsa utcaiak a „Vörös út” megépítését és közvilágítással való ellátását kérték. A közvilágítás megoldásáról határozott a testület. Mivel az útépités az idej költségvetésbe nem volt betervezve, ezért a lehetőségekhez mérten számol vele az önkormányzat az 1998-as költségvetésben. A 300.000 forintot, mely a villanybefizetésekből folyt be, céltartalékként kell kezelni. Építőközösséget kell létrehozni. Ha ez megalakul, és összegyűjti a költségek többi részét, az önkormányzat biztosítja az elkülönített pénzt. (Folytatás a 2. oldalon.)

A közvélemény szerepe!

A közvélemény szoros és hasznos összekapcsolása a döntéshozással, a végrehajtás folyamatával, illetőleg ennek hiánya sok probléma forrása falunkban is. Ez a kapcsolat esetlegesen kihagyásokkal, önkényes vagy véletlenszerű szűréssel működik. Sokszor úgy tűnik, olykor egymás mellett, egymástól függetlenül halad a döntések folyamata, és a nyílt vagy kevésbé nyílt viták folyama. Néha néhol erecskék, talajvizek kötik össze a két folyamatot, ritka azonban a tudatosan kialakított okos csatorna.

Itt ott egészen indulatosan, a haragtól rekedten felcsattanóan fogalmazódnak meg cáfolhatatlan, vagy vitatható nézetek. Senki sem szitálja át figyelmesen a szavak sokaságát, nem rendszerezi, nem elemzi ezt a spontán társadalmi vitát, nem emeli ki azt, ami igazán figyelmet érdemel és nem juttatja el azt sehová.

Márpedig, ha az emberek úgy érzik: szavuk pusztába kiáltott szó, nem jut el sehová, nem latolgatja, mérleget senki – akkor a magvas, higgadt bíráló elkaromkodik magát, az átgondolt javaslatból dühös legyintés lesz, az igazságból, vagy vélt igazságból merő bosszúság. S akkor mindhiába vitatkozunk a falugyűléseken, képviselőtestületi üléseken, hiába buzdítanak a tisztviselők a cselekvő együttműködésre, főlegesen forgatjuk a szánkban a szép jelzőket, hogy „össztársadalmi” összefogás, vagy „az egész falu részvétele a döntések kialakításában és végrehajtásában”.

(Folytatás a 3. oldalon.)

A testületi ülésen történt...

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az ÉDÁSZ-részvények értékesítésének eljött az ideje, mert olyan beruházás elé néz az önkormányzat, amelyhez fel kell használni ezt a pénzt. A bárókerti földek és az Úttörő utcai telkek villamosításáról van szó. A határozat szerint a lehető legmagasabb árfolyamon kell eladni a részvényeket, s a fölhasználásig a legjobb hozamú takarékjegyre befektetni a pénzt.

Az adórendeletet december 31-ig kell megalkotni. A mostani felülvizsgálat célja, hogy áttekintsük az időközben bekövetkezett törvényi változásokat, és az abból eredő szükséges korrekciókat el tudjuk végezni. A most a képviselők elé került anyag vitaindító, a novemberi, decemberi üléseken kell a végleges mértékeket megállapítani.

Az önkormányzat elhatározta, hogy pénzügyi-gazdasági belső ellenőrzést hajt végre. Ezt az is indokolja, hogy több éve nem volt ilyen a hivatalban, másrészt a gyakori jegyző- és pénzügyes-váltás után kellő instrukciókat várunk ahhoz, hogyan kell átszervezni a hivatal munkáját e területen.

A magunk elé állított követelményeknek csak egy racionálisan, kellő módon szabályozott pénzügyi tevékenységgel lehet megfelelni.

A volt úttörőtábor megszerzése valamennyi önkormányzat célja volt, a miénk is az. Jószerivel semmije sincs a községnek, ezért nagyon jó lenne végre valamit a magunkénak is tudni. Olyan szellemű levél megy a veszprémi önkormányzat elé, amely tárgyalási alap lehet a tábor ügyében.

A képviselőtestület támogatja fiatal kérelmezője kultúrház hasznosítási ajánlatát, és reméli, hogy végre kultúralt szórakozási lehetősége lesz falunk ifjúságának egyelőre két hónap időtartamra. Ha jól sikerül ez a próbaidő, akkor természetesen lehet folytatni.

A jegyzői pályázatot ki kell írni, hogy kellő időben – remélhetőleg – végleges jegyzőt tudjunk választani, aki január 1-jétől állna munkába.

Az önkormányzat elvben támogatja a veszprémi tűzoltók kérelmét gépkocsipályázathoz, de a konkrét határozat csak a költségvetési rendelet tárgyalása kapcsán születhet meg.

Az elkövetkezendő két hónapban négy közhasznú dolgozót fogunk alkalmazni, mert olyan munkákat kell megoldani, amikhez két ember nem elég, például a Hóvirág utca rendbetétele, a Kishegyen egy szemetesárok megtisztítása, az óvodabejárat leburkolása, stb.

A következő képviselőtestületi ülés láthatólag november utolsó csütörtökjén, 19 órakor lesz. Akkor is várunk minden érdeklődőt.

Nyugdíjasaink 1997. szeptember 17-én kirándultak Klagerfurtban, az osztrák Karintia tartomány fővárosában. Megcsodálhatták többek között a Minimondus 160 modelljét, világhírű modellek 1:25 arányú kicsinyített mását. Magyarországot a Halászbástya és a Mátyástemplom képviselte ebben a „kis világban”.

Kellemes sétát tettek a Wörther tó csodálatos partján. Nyugdíjasainkat elkísérte a falu polgármesterasszonya, valamint a képviselőtestület több tagja: Szabó Pálné, Csóka Ferenc, és Kocsor Kálmán.

A nyugdíjasok utiköltségeihez ezer-ezer forinttal járult hozzá a klub.

Az őszi munkák befejeztével, októ-

ber 24-én Zalakaroson, 25-én pedig Sárváron fürödtünk. A klub a fürdőjegyek megvásárlásával támogatta nyugdíjasainkat.

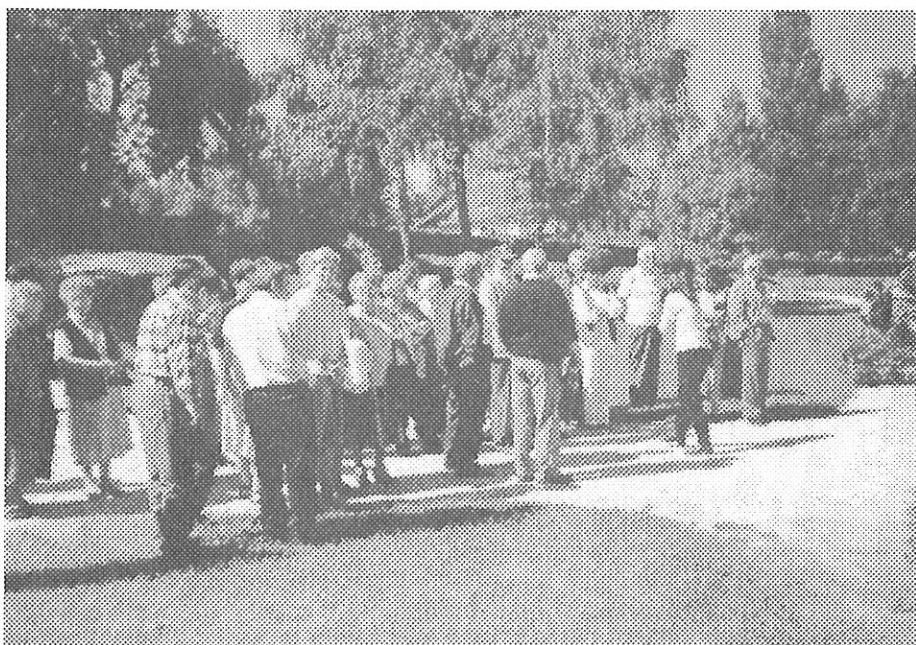
Novembertől ismét kéthetente a hónap első és harmadik hétfőjén 15.00 órától a Faluházban klubfoglalkozásra várjuk nyugdíjasainkat.

Minden pénteken 18.00 órától énekkari próba a református parókián.

November 22-re az énekkar meghívást kapott az arácsi református templomba.

Az énekelni szeretőket szívesen várjuk a kórus tagjai közé.

Öregeink Karintiában

(Folytatás a 2. oldalról.)

Sajnos az okos (vagy okosnak hitt) gondolatok, életképek, ötletek, lényegét érintő kritikus megjegyzések így észrevétlenül elcsordogálhatnak, elszívóroghatnak az özőnben.

A demokrácia nem csak közhangulat, nem csak szokásjog, nemcsak minden önkényesség kiiktatása – hanem a közakarát érvényesítését szavatoló intézményesség is. A demokrácia nem abban merül ki, hogy mindenki mondhatja a magáét – bár enélkül nincsen demokrácia. A demokrácia ott és akkor érvényesül, ahol és amikor a falu (társadalom) lakóinak szellemi, érzelmi és erkölcsi értékei igazán érvényesülhetnek. Vagyis ott, ahol a falu lakossága (önkormányzata) felismeri, tiszteli és végrehajtja a saját akaratát. A meddő szókimondás is jó, de még nem demokrácia. Akkor válik azzá, ha termőre fordul. Ha azt a sok szellemi és erkölcsi energiát, amit az emberek nem sajnálnak véleménykiakításra és kimondásra fordítani, nem pazaroljuk el, hanem „bekötjük”, mint a tápcsatornát, erőforrást a falunk mindennapi életébe.

A falunk lakossága voltaképpen mindent megvitát, minderről van véleménye, elképzelése, mindent feldolgoz, megemészt, osztályoz magában: spontán kollektív szellemi munkát végez, amelynek mindennapi megújuló végeredményéből csak bizonyos hányad épül be a közügyek intézésébe.

Talán az önkormányzat tisztségviselői „találhatnak ki”, miféle technológiával „foghatnánk” be jobban, teljesebben gondjaink orvoslásába a közvélemény szellemi erejét.

Panyor Mihály

Vitakultúránk tévedései!

A tisztázó viták jelentősége óriási annak a bürokratikus (intrikus) szellemnek a sorvasztására, amely csak szavakban hangoztatja a viták szükségességét, de valójában a cselekvés akadályát látja benne.

Periklész, az ókori görögök kimagasló politikusa mondotta: „A cselekvés legnagyobb akadálya nem a vitaközlés, hanem a tudásnak a hiánya, amelyre a cselekvést előkészítő vita során lehet szert tenni.” A vitaközlés ma mintha csak egy múlt korszak divatszava lenne, s nem pedig az emberi szellem mindenkor öntökéletesítésének pótolhatatlan eszköze.

Alkotó szellemű vitákra van szükség, s arra, hogy lényeges kérdésekről tárgyaljunk. Fokozott igény a gyors, őszinte és nyílt információ a saját közgöngre vonatkozó érvanyagot is érintve. Csak így válik lehetővé, hogy a nézetek és vélemények különbözőségei mellett, lássuk mire törekszik a képviselőtestület, mit helyesel és mit ellenez, hogyan formálódnak és valósulnak meg törekvéseink. Fontos, hogy minden hátrányos következmény nélkül megtehesse bárki az észrevételeit, de a kritika ürügyén nem kaphat teret az intrika. Közfelelősséget, közszereplést és – tegyük hozzá – közfegyelmet is csak így lehet tanulni, mert ez az iskolai nem csupán a saját akaratnyilvánításnak, hanem a mások akaratával szemben tanúsítható türelemnek is.

A tisztázó viták alkalmasak arra is, hogy keressük a választ olyan kérdésekre is, hogy hol vannak a demokrácia határai. Hol kezdődik a mindennapi referendum és hol végződik a titkolódzás. Nem álcázza magát olykor töprengő demokráciává a tehetlenség és menedzseli eréllyé az önkény? vagy tud-e olyan bölcs lenni a közösség, hogy beruházzon a demokrácia bővítésére „újratermelésében”. Persze a legnagyobb vállalkozási kockázat a demokrácia föl vállalása. Főként ott, ahol a tekintély elviségének óriási, a demokráciának oly csekély a hagyománya.

Egymás gyözködése, a dolgok állandó ismételtetése, az ugyanazokkal a résztvevőkkel tartott és időtrábló értekezletek nem hiányoznak. Az olyan vitaközlésnek viszont, amely felkeltheti a lakosság érdeklődését – van létjogosultsága.

Minden olyan közösségi rendezvény, mely értelmes módon összehozza falunk cselekvőkész lakosait – értéket termel.

Emlékszünk még az időközi képviselőtestületválasztásra, amikor összeütközések feszültek a jelöltek személye körül, s ezeket a vitákat feloldani csak közösen lehetett. Nagy energiákat kötöttek le ezek a viták, a dacos sértődések és a megvalósíthatatlan álmokhoz való csökönyös ragaszkodás.

A konkrét helyzetnek megfelelően megvalósítva kell alkalmazni a meggyőzés olyan eszközeit, mint a logikus, közérthető érvelés, a tényszerű következtetés, nem hallgatva el természetesen az esetleges hibákat és várható nehézségeket sem. A kérdés leegyszerűsítve így hangzik: Hiszünk-e a küzdelmünk céljában vagy sem? Hit nélkül nem lehet a közéletben cselekedni. A mi hitünk a további erőfeszítések, újabb, a tökéletesebb alkotásnak az ösztönzője. Egy-egy hiba, tévedés, megtorpanás nem szolgálhat alapul a közösség ügyébe vetett hitünk feladására.

Látjuk is és érezzük is, hogy ma már képviselőtestületünkben egyre színvonalasabb a képviselők tevékenysége. Növekvő aktivitással dolgoznak, de szükséges tovább növelni az önállóságukat, kezdeményezőképességüket és főleg az egyéni felelősségüket. Legfontosabb az egyéni vélemények nyílt kimondása, az egyeséges, fegyelmetest, példamutató cselekvés a végrehajtásban. Először is a képviselőtestületen belül kell az eszmei és cselekvési egységet erősíteni, mert ez a közmegegyezés alapja. Épp úgy számítani kell az uniformizált döntéseket, mint azokat a káros beidegződéseket, amelyek egykor falat teremtettek a „hivatal” és az állampolgárok közé. Ezzel tehetne szert a képviselőtestület igazi rangjára, és a közmegegyezés megteremtésében mindig bizton számíthatna eddigi megbízható partnerére, a politikai és társadalmi jelző és ellenőrző szerepet gyakorló választópolgárokra.

Panyor Mihály

Felsőörsi életképek 6. rész

– A korábbi elhatározásunk alapján ma a közrendről, a közbiztonságról és a bűncselekmények sokaságáról, illetve ezekkel összefüggő feladatokról beszéljünk – mondja István bácsi. – Először is határozzuk meg a közrend és a közbiztonság fogalmát, mint egész témánk alapját.

– „A közbiztonság – veszi sorba gondolatait István bácsi – a társadalmi együttélés rendjének az adott időszakban és helyen, jogilag szabályozott olyan tényleges helyzete, amelyben az emberek személye, élete, javai és jogai biztosítottak az illetéktelen támadásokkal szemben”. A közbiztonság tehát a társadalmi együttélés szabályait, írott és íratlan törvényeit betartó és betartandó együttélési forma. Ebből következik, hogy a közrend és a közbiztonság nemcsak minden állampolgár joga, hanem kötelessége is.

Az önkormányzati törvény fogalmi köréből adódik, hogy „A települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében... gondoskodás a közbiztonság helyi feladatairól. A települési önkormányzat maga határozza meg, mely feladatot milyen mértékben és módon lát el”. Ez a meghatározás feladja a leckét minden önkormányzatnak, de a reális megvalósításhoz nincs meg a lehetőségük. Ugyan miként tudnának intézkedni, milyen feladatokra tudnának szervezni, amikor az ország bűnnel van tele.

Nehezen csillapuló hullámveréseket okoz az utóbbi időben nyilvánosságra kerülő bűntügyek nagy száma. A megtörtént és felderített bűnesetek, és az okozott, de meg nem térült kár nagysága nyugtalanítja a becületese embereket. Már csak azért is, mert amikor az emberek nagy többségének jobban meg kell küzdenie a szerény megélhetésért, s azt is látják, hogy a vagyoni differenciálódás nem szükségszerűen a társadalmilag hasznos mennyisége és minősége arányában megy

végbe, akkor a bűncselekmények minden esete lázrózsaként virít szűkös életviszonyaikhoz képest.

„NE LOJ!” tiltja Mózes kőtábláján. Érvényes lenne ez az erkölcsi szabály ma is? Csakhogy... a Mózes által vezetett törzseknek még bizonyára sok mindenük közös lehetett, a használat még nem jelentett eltulajdonítást. De már akkor is létezett tabu, amelynek pusztá megkínvána is bűnnek számított.

A mi László királyunknak drákok törvényekkel kellett ránevelnie a földművelésre fogott egykori nomádokat a tulajdon tiszteletben tartására. Persze időben és térben is változik, hogy mikor mi számít közönsnek, mi az, amit tilos eltulajdonítani. Svájcban például az egyik legnagyobb véték az adócsalás. Elkövetőjét jobban megvetik, mintha vendégszében ezüstkanalat lopna. Nálunk pedig kellene egy újabb Szent László, mert bizony időt, barátságot, pénzt, egészséget, bármit gátlástalanul elveszünk egymástól.

Az ember régtől tudja, miként kellene élnie, cselekednie és viselkednie ahhoz, hogy maga és mások élete harmonikusabb, a világ szebb legyen. Ahogy a világ a közlekedés fejlődésével szűkül, és egyre közelebb kerülünk egymáshoz, úgy válik elkerülhetlenné, hogy mindenki beletartozzon az ember fogalmába, hogy senkit nem szabad megölni, meglopni, becsapni.

Államférfiak, vezető politikusok mondogatják mostanában: a jogállamiság megteremtése a kulcskérdés. E fontos politikai elv érvényesítése helyett sokan pedig füttyölnek a jogra, a jogrendszerre, a népakaratra, az emberek jogaira. Az állampolgárok lépten-nyomon beleütköznek a törvénytelenésekbe. A múltkor műszaki, később vezető beosztású emberek „buktak” le. Visszaéléseikről csak szűk szavú közlemény jelent meg. Szükszavú ahhoz képest, hogy milyen teret szentelnek olykor egy félalfabéta zsebtolvajnak. Szükszavú az életviszo-

nyáikhoz, a hatáskörükhöz, a hatalmukhoz képest, a bizalmukhoz képest. A návak ámulnak: „nahát, művelt emberek is mit művelnek?” Mintha a magas műveltséggel a magas erkölcs is együtt járna. Mintha a diplomához jellemet is mellékelnének.

A munkanélküliek többsége sokat tesz azért, hogy ne szoruljon segélyekre. Igyekeznek munkát keresni, s ha ez nem sikerül nekik, az nem biztos, hogy az ő hibájuk. De vannak közöttük olyanok is, akik a markukba röhögve ejtik át a jelent, és veszik palira a jövőt. Hiszen e mihasznák ott hűsölnek-melegednek az erkölcs senkiföldjén, eleven példajaként annak, hogy igen is lehet restül, cinikusan és ügyeskedve is élni.

Fokozódik a türelmetlenség hangja. Egyre élesebben fogalmazódnak meg az indokolatlan áremelkedések, a kiugróan magas jövedelmek, a nagyszögű végkielégítések, egyszóval: a társadalmi rend és a fegyelem hiánya.

Ezek a tények a társadalom egészét érintik, benne minden családot, s minden állampolgárt. Közvetlenül, vagy közvetve roncsolják a társadalom értékrendjét, kikezdi a biztonságérzetünket. Ebben az országban egyre több a magántitkár, a házisofőr, a cseléd és a háztartási mindenese. Furcsa látvány, mikor komoly emberek állnak kisfiús pózban hivatali főnökeik szobájában, ahogy igeniseket, kéremszépenek rebegnek a telefonba. Ahogy idős családlányák, biyalyerős férfiak, gyönyörűszemű aszszonyok és vékonyhajú nyugdíjasok töpölnek meg az OTP-ben, intézményekben és más hivatalokban, miközben néhány ezer forint kölcsönt vagy segélyt sem kapnak, míg mások milliókat vesznek fel különösebb ellenőrzés vagy vagyoni biztosítás nélkül. Itt a jog eszközei éppúgy mit sem érnek, mint az erkölcsi elvek.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Felsőörsi életképek

6. rész

(Folytatás a 3. oldalról.)

Az elmúlt időkben romlott a közúti közlekedési fegyelem. Az országutakat a kíméletlen önzés mérszárzékává alakította át. Minden halálnem legértelmeletlenebbike, amikor valaki közlekedési baleset áldozata lesz. Vagy azért, mert véletlenül, kiszolgáltatottan került olyan helyzetbe, ahonnan nincs menekvés vagy azért, mert önmagát sodorja felelőtlenül a halálba. Tótágast áll a jogok és a kötelességek rendszere, míg az előbbit harsány demagógia követeli, addig a kötelességek kijátszása nemzeti sporttá nemesedik.

Ennyi bűn és gonoszság ellenére is tűzzük zászlónkra a becsület, az őszinteség, a másik ember iránti megbecsülés, a jóakarát, a megértés szalagjait. Tegyük ezt akkor is, ha ezért ostobának, gyengének és szánalmasnak fognak tartani bennünket. Ne álljunk a csalók, hazudozók és bűnösök táborába. Az önbecsülés felnemesít arra, hogy hadat üzenjünk a cinizmusnak, az önsajnáltnak, a tespedésnek. Végre tegyünk valamit, mondjuk szemébe a hazugnak, hogy nem mond igazat, állítsuk pelengére a csalót, és fogjuk le a gyilkos kezét, leplezzük le a bűnös szándékot.

E valóságos helyzetből adódó feladatok megszervezése sürgető igényt támaszt képviselőtestületünk elé is. A közbiztonság szervező munkával, a rendelkezésre álló erőforrások helyes felmérésével, a civil szervezetek bevonásával hatékonyabbá és összefogottabbá tehető. Az önkormányzat lehetősége az olyan szervezési, jogi, pénzügyi, szociális, oktatási és művelődési döntések meghozatala, amelyek kedvező hatással lehetnek a bűnözést elősegítő okok és feltételek visszaszorítására. Mert közbiztonságot nemcsak fogyasztani, élvezni, hanem „termelni” is kell.

– Azt hiszem, ma is jól kibeszélgettük magunkat. Jó lenne „kitalálni”, hogy miként tudnánk több segítséget adni a képviselőtestületnek e feladatok jobb szervezéséhez, hatékonyabb végrehajtásához. Jó lenne újból létrehozni a polgárőrséget, megalakítani a közbiztonsági egyesületet, az ezek tevékenységét segítő alapítványt. Fel lehetne térképezni a bűntényileg veszélyeztetett épületeket (objektumokat), hétvégi házakat, üdülőköt (nyaralókat), stb. – fejezi be a beszélgetést István bácsi.

Lejegyezte:
Misi bácsi

KÖZLEMÉNYEK

Kérjük a lakosságot, hogy szemétszállítási díjhátralékukkal kapcsolatban a következő telefonszámon érdeklődjenek:

88/427-011/177-es mellék.

Személyesen is kaphatnak információt: hétfőtől csütörtökig 7.00-15.00 óráig a Veszprém, Házgyári út 1. szám alatt, a Kommunális Rt. irodaházában.

A Felsőörsi Református Egyházközösségért Alapítvány ezúton közli, hogy az adózók jövedelemadóijából 16.660 forintot utalt át részére az APEH 1997. évben, mely összeget az alapítvány a Felsőörsi Református Egyház parókiájának gázfűtéséhez használta fel.

Ezúton is köszönetet mondunk az adományozóknak, hogy adományaikkal segítették a cél elérését.

Az alapítvány kuratóriuma

November 1-jétől **dr. Péterfia Katalin** gyermekorvos látja el a gyermekorvosi körzet helyettesítését

Rendelési ideje:

Hétfő:	8.00–11.00	Balatonalmádi
Kedd:	8.30–09.30	Alsóörs
	9.30–10.00	Alsóörs, Tanácsadás
Szerda:	8.00–11.00	Balatonalmádi
Csütörtök:	8.30–09.30	Felsőörs
	9.30–10.00	Felsőörs, Tanácsadás
Péntek:	8.00–11.00	Balatonalmádi

A képviselőtestület új pályázatot írt ki a gyermekorvosi körzet betöltésére. Kérjük a szülők megértését az időre, amíg a pályázatok megérkeznek és elbírálásra kerülnek.

A Felsőörsi Hírmondó hirdetési díjtáblázata!

	Ár:	20% kedvezménnyel csökkentett ár
1. Egészoldalas hirdetés vagy reklám	10.000 Ft	8.000 Ft
2. Féloldalas hirdetés vagy reklám	5.000 Ft	4.000 Ft
3. 4/150 (20 cm széles és 15 cm hosszú)	6.000 Ft	4.800 Ft
4. 3/150 (15 cm széles és 15 cm hosszú)	4.500 Ft	3.600 Ft
5. 2/150 (10 cm széles és 15 cm hosszú)	3.000 Ft	2.400 Ft
6. 1/150 (5 cm széles és 15 cm hosszú)	1.000 Ft	800 Ft

A közölt ár összege magában foglalja az ÁFÁ-t.
Amennyiben három vagy több példányszámra szól,
20% kedvezmény jár.

A hirdetés árát csekken kell a postán egy összegben befizetni.
A csekken lévő közlemény rovatba Felsőörsi Hírmondó írandó.
A megrendelést a polgármesteri hivatalban célszerű leadni,
ugyanott lehet csekket vagy számlát kapni.

Telefon: 87/477-141

Felsőörsi Hírmondó A felsőörsi önkormányzat lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: Gyarmati József Felelős kiadó: Kenézné Berei Györgyi
Megjelent a KARAKTER Bt. gondozásában Nyomás: Simon és Tsa. Bt. Nyomda